

saa det er dog en betydelig Støtte til Kommunerne. Men i alle disse Forhandlinger, der have været førte angaaende det Lønnings-tillæg, der hidtil er ydet af Statskassen, af den sælles Kasse, til Lærere, har Kjøbenhavns Kommune ikke været med, og hvorfor? Ja, det kunne ærede Medlemmer gøre sig bekendte med ved at se forskellige Udtalelser baade af Ministre og af Folketingsmænd af Oppositionen. Jeg skal blot citere en Udtalelse af den tidligere Kultusminister, Kammerherre Scavenius, der i Samlingen 1884—85 sagde herom følgende, da dette Spørgsmaal var under Debat — det findes i Folketings-tidenden, Sp. 649—50 —: „Grundlaget for Lønningerne i Kjøbenhavn og det øvrige Land er saa grundforskelligt; thi i hele det øvrige Land ere Lønningerne i det væsentlige fastsatte ved Lov, eller i alt Fald gennem Statsautoriteterne, men det er ikke Tilfældet her i Kjøbenhavn.“ Deri har han fuldstændig Ret. Og saa den forrige Kultusminister, Goos, udtalte sig i lignende Retning i Samlingen 1891—92. Ifølge Folketings-tidenden for det nævnte Aar, Sp. 186 udtalte han: „Under den nuværende Ordning lader det sig ikke gennemføre at fikse Lærerne i Kjøbenhavn et Tilskud af Statskassen. Det vilde kun kunne naas, naar man gjorde den hele Ordning i Kjøbenhavn væsentlig lig med den uden for Kjøbenhavn: væsentlig ophævede Kjøbenhavns Autonomi paa dette Omraade. Den gaar tilbage til 1844. Kjøbenhavns Skolevæsen ligger uden for den Hovedlov, der regulerede Almuefølevesenet i det øvrige Land i 1856.“ Det er den samme Betragtning, som jeg gør gældende. Jeg vil spørge den højtærede Minister, naar han nu faar 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune, hvad jeg jo maa forudsætte, at han faar, naar et saa overvældende Flertal af Udvalget vil stænke disse Penge til Kjøbenhavns Kommune af Statskassen, og tror, at det er forsvarligt, hvad vil Ministeren da gøre, hvis den Dag kommer, da der kommer økonomisk daarlige Tider, og der kommer en Kommunalbestyrelse, der ikke er saa rundhaandet som den nuværende, og som sætter Lærersalærerne længere ned, end de ere paa Landet? Han vil ingen Ting gøre af den simple Grund, at han ingen Ting kan gøre. Den Minister, der styrer Skolevæsenet Landet over, kan ikke kontrollere Skolevæsenet i Kjøbenhavn. Det er ikke ham, men hans Kollega Indenrigsministeren, som har en lille Smule Indflydelse, en meget lille. Jeg paastaar altsaa, at der er en stor Forskel paa Kjøbenhavn og det øvrige Land, der er ikke Spor af

Garanti, hverken i vor nuværende Lovgivning eller i denne Lov, eller i den Stilling, Ministeren overhovedet indtager over for Skolevæsenet, for, at de Penge, som her gives, komme Lærerne og Skolevæsenet til gode. Kjøbenhavn kan i hvert Fald afforte tilsvarende Beløb i de Udgifter, den hidtil har haft til Skolevæsenet. Jeg finder derfor, at denne Bevilling er saa urimelig. Kjøbenhavns Kommune er ikke forfordelt. Man kan tage, hvilket Forhold man vil, og man vil se, at Kjøbenhavn skummer Fløden, medens de andre Kommuner maa nøjes med Bundfaldet eller Smuler. Den ærede Ordfører bebrejdede mig, at jeg havde stemt for Jærnbaner og Landbohøjskolen, som jeg omtalte i mit forrige Foredrag. Jeg vil dertil sige, at Landbohøjskolen var jo her i Kjøbenhavn, og man kunde ikke uden stor Beføstning flytte den. Havde den ikke ligget her i en Kæffe af Aar, havde vi staaet mere frit over for dette Forhold, saa var Stillingen bleven en anden. Hvad Jærnbaner angaar, som jeg har stemt for, har jeg været alt for godmodig over for Kjøbenhavns Kommune, men nu skal det have Slut, der maa være en Grænse, man kan ogsaa overdrive sin Godmodighed. Der er ikke Spor af Forbindelse mellem denne Lov og Kjøbenhavns Skolevæsen andet, end at Kjøbenhavn vil have Pengene, som Kommunen kan stikke i Lommen og anvende dem, som den vil, uden nogen som helst Kontrol fra Regeringens Side. Den ærede Ordfører vilde ogsaa føre Tanken tilbage til, at man tidligere, da man tilbagebetalte Overstuddet af Statens Indtægter til Kommunerne, tog Kjøbenhavn med. Den ærede Ordfører kom med den unyttige Forklaring, at man ikke kunde uddele et Understud. Det er ikke faldet mig ind. Hvad jeg refererede, var kun det, at Statskassen havde et Overstud, hvorfor man betalte Skatteyderne tilbage, hvad man efter Tingets Mening ufornødent havde afkrævet dem. Da er det lige ud ad Landevejen, at Skatteyderne behandles lige, Kjøbenhavn, By og Land i Forening. Det beviser ikke noget her. Jeg gaar ud fra den Forudsætning, at naar man har en Lov, der berører hele Landet, ogsaa Kjøbenhavns Kommune, skal denne stilles i Forhold til sit Folketal sammen med de øvrige Landsdele. Men naar man har en Lov, som ikke har noget som helst med Kjøbenhavn at gøre, er det virkelig alt for flot over for Regeringen, naar de Herrer nu for at opnaa „et Resultat“, som de i saa høj Grad tidligere lode haant om, tro, at de lige straks paa første Haand skulle give et Lidt af 170,000 Kr. aarlig af Statskassen for at